

ÁLLAMI TISZTVISELŐK LAPJA

PÉNZÜGYI, JOGI ÉS KÖZIGAZGATÁSI SZAKLAP

az Állami Tisztviselők Országos Egyesülete, valamint a Köztisztviselők Nyugdíjpótló és Segélyző Egyesületének
HIVATALOS KÖZLÖNYE

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
(Budapest, VII., Alsó-erdősor 3. sz. II. em. 17.)

Megjelen minden hó 10-én, 20-án és
a hó utolsó napján.

Előfizetési ár:
Egész évre 10 korona, félévre 5 korona.

Popovics, Sztérényi.

A rendes mértéket jóval túlhaladó, igazán kiváló tisztviselőnek kell lenni annak, a ki, mint Popovics Sándor dr. és Sztérényi József államtitkár, tisztán és kizárólag a maga emberségéből: tudásánál és egyéni kiváló tulajdonságainál fogva képes a hivatali ranglétra legalsó fokáról, a legfelsőbb fokozatig előrehaladni, nem irigyelve senki által, de kísérve meseszerű emelkedésében tisztviselőtársai, a politikai és társadalmi tényezők szeretete, nagyrabecsülése és tisztelete által.

Ezek a gondolatok önként tolultak tollunk hegyére, olvasva a két államtitkárnak titkos tanácsossá való kineveztetéséről szóló hirt.

Popovics Sándor drt, a pénzügyministerium államtitkárát nem szédítette el sem állásának fénye, sem a kezébe letett befolyás és hatalom ezernyi csábja. A mi körünkből emelkedett fel arra a magas polcra, a melybe őt a király kegyén kívül az ő alapos, világos és tiszta tudása, az ő rendkívüli fényes tehetsége emelte. A hivatali életben jegecesedett meg alkotó, teremtő, vezető képessége. Itt érvényesült fokként, de rohamosan európai látköre, diszére az állami igazgatásnak, de diszére elsősorban a magyar alkotmányos állam pénzügyi tisztikarának.

Popovics elmondhatja magáról: nekem nincsenek irigyeim, sőt még haragosom sincs. Emelkedésének, kitüntetésének mindenki örvend, őszintén és igazán.

A magyar állami tisztviselőkar nagy adója Popovicsnak. Mert ő volt az, a ki a fizetésrendezést ellenző Lukács pénzügyministert addig kapacitálta, míg a körmöcbányai programbeszéd

POPOVICS SÁNDOR DR.
v. b. t. t. államtitkár.

ellenére végre is letette Széll előtt a fegyvert és beleegyezett a Popovics utmutatása szerint készült törvényjavaslat benyújtásába.

Popovicsnak más irányu tervei is voltak, a melyek azonban, sajnos, máig nem érvényesülhettek. Így szándékában volt a pénzügyi közgazgatás mai szervezetét módosítani és ezzel kapcsolatban a pénzügyi tisztviselők előmeneteli viszonyait jobbra tenni. Ha, a mi nem egyszer lett neki felajánlva, annak idején átveszi a pénzügyi tárca vezetését, ezek a tervek máig bizonyára mind megvalósultak volna. Így, sajnos, lekerültek a napirendről, a mit csak fájlalni lehet.

Annyi tény, hogy a pénzügyi tudományban méltó tanítványa az ő mesterének, *Wekerle Sándornak*. Van is a két férfi között sok rokonvonás, a mi egyébként a legtermészetesebb dolog. Popovics a Wekerle nyomdokain haladt egy hosszú életen át, habár nem állanánk jót arról, ha egyszer az ő kezébe kerülne a magyar állam pénzügyeinek legfőbb vezetése és irányítása, nem-e

venné át a reformator szerepét és hivatását, áttérve eddig járatlan, új utakra, a melyeken a maga teljes nagyságában fejthetné ki kiváló egyéniségének fényes talentumait.

Az olyan kvalitású államférfiak, a milyen Popovics, nem is képesek a szolgai másolásra. Az ő szelleme akkor teremtene és alkotna igazán, ha működésében szabad teret nyerne . . .

A tisztviselői közvélemény, melynek ezuttal készséggel vagyunk szócsöve, örömmel és büszkeséggel vette a kitüntetés hírért, mert ezuttal az igazi érdem lett elismerve.

Sztérényi József kereskedelemügyi ministeri államtitkár, a kinek arcképét csak azért nem hozzuk most, mert azt 1905-ben, midőn admini-

stratív államtitkárrá lett kinevezve, lapunk olvasóinak már bemutattuk (1905. évi 22. szám) aránylag rövid idő alatt szintén szép karriert futott meg.

Szédületesen gyors emelkedését ő is tisztán tudásának, erejének és fényes tehetségének köszönheti. Olyan munkabíró tisztviselő, a milyen ő, kevés van közöttünk. Még ellenségei is kénytelenek elismerni, hogy nagy kvalitású férfiú, a kinek vállain ma sok teher nyugszik és a ki ezernyi kézzel dolgozik, mindig szerencsésen, mindig eredményesen.

A mi specialis szakmakörét illeti: az iparfejlesztést, ennek fellendítése az ő nevéhez fűződik. Mióta pedig a politikai pályára lépett, itt is nagy jelentősége van az ő munkásságának.

Szterényi József a munkaszeretnek valósgos példányképe. Kora ifjúságától kezdve dolgozott. A munkában magát otthon érzi, a melyben nem tud kifáradni. Ugy van ő is, mint Szász Károly mondotta kultusministeri tanácsos korában: a munkában leli pihenését. De tán épen a munkával való tulhalmozottság az, a mi nem engedi őt alkotni, teremteni; pedig ez a tér volna az ő igazi tere...

Szterényi karrierje a mostani kitüntetéssel még nem ért véget. Még nagy hivatás vár reá. Mert az ő eszére és tudására hazánknak még szüksége van. A posta-távirda intézmény tisztviselői az ő igazságszeretetétől várják boldogulásukat. Várják, hogy az automatikus-elöléptetésre vonatkozó javaslatot magáévá téve, befolyásával azt dülőre vigye.

Popovics Sándor született 1862-ben Budapesten. Jogi tanulmányait a budapesti egyetemen végezte, a hol 1883-ban államtudorrá avattatott. 1884 elején, mint fogalmazó-gyakornok a pénzügyministerium elnöki osztályába került, a melynek akkor Wekerle Sándor dr. volt a vezetője. 1885 végén segédfogalmazó, 1887-ben ministeri fogalmazó, 1889-ben ministeri titkár, 1892-ben osztálytanácsos, 1895 őszén ministeri tanácsos; 1903-ban a ministerium administratív államtitkárrá nevezetett ki. A ministerium elnöki osztályából a hitelügyi osztályba, majd 1892-ben az akkor szervezett valuta-, vasuti- és közgazdasági osztályba került s a legutóbbi tíz év alatt a pénzügyministeriumban előkészített csaknem minden jelentékenyebb törvényhozási intézkedésből kivette a maga részét. A pénzügyi közigazgatás szervezését megállapító 1889-iki törvény előkészítésében nagy része volt. Az osztrák-magyar banknak már 1892-ik évben helyettes kormánybiztosává, 1903-ik évben pedig kormánybiztosává nevezetett ki. Khuen-Héderváry gróf, valamint utóbb Fejérváry Géza báró ministerelnöksége idején felajánlották neki a pénzügyi tárcát, de nem fogadta el, noha Fejérváry Géza báró ideiglenes pénzügyministersége idején súlyos viszonyok között, nagy kötelességtudással valóssággal ő intézte a ministerium ügyeit. Az alkotmányos béke helyreálltával politikai államtitkárságot vállalt a Wekerle-kormányban. A Szent István-rend kiskeresztese, a Lipót-rend lovagja s a III. oszt. vaskorona-rend birtokosa. Képviselővé először 1906-ban

Pozsony város II. kerületében választott egyhangulag alkotmánypárti programmal.

Szterényi József 1861-ben született Lengyeltótiban. 1885-ben Brassón magyar napilapot alapított és azt szerkesztette 1889-ig. Ekkor Baross meghívta iparfelügyelőnek. 1895-ben a kereskedelmi ministeriumban az ipari szakoktatási ügyosztály élére került. 1898-ban osztálytanácsossá lett kinevezve, egy évre rá pedig Hegedüs alatt min. tanácsossá, 1905-ben pedig Vörös László alatt, administratív államtitkár lett. A mostani kormány alatt 1906-ban politikai államtitkárrá lett kinevezve és mint Brassó képviselője mandatumot is kapott a Házban.

Egy különvélemény.

Az «Allami Tisztviselők Országos Egyesülete» jó ügyhöz illő buzgalommal javaslatot dolgozott ki és terjeszt föl a kormányhoz, a közigazgatás egyszerűsítése tárgyában. Indító oka e munkálkodásnak az a magas helyről jött biztatás volt, hogy a mit majd az állam megtakarít az egyszerűsítés révén, azt a tisztviselők helyzetének javítására fordítandja; önmaguknak tesznek tehát szolgálatot a tisztviselők, ha az egyszerűsítés módjának kifundálásán buzgólkodnak!...

És ők — buzgólkodtak! Sok gyűlés és sok javaslat révén megszületett a végleges memorandum és ezt a napokban már be is adják; egy lépéssel tehát közelebb vagyunk a helyzet-javításhoz!...

Igy fest a dolog, ha a hiperloyalitás hiszékenységének szemüvegén át nézzük azt; ha azonban leteszszük ezt a szemüveget, rögtön másként látunk és más eredmény bekövetkezése mutatkozik előttünk és — én kötelességemben állónak tartom, hogy a helyzetet a tiszta világításban mutassam be, mert így legalább meg leszünk kimélve egy újabb csalódástól. És ez is valami! Én ugyanis olyan jeleket és tényeket látok, a melyek ellentmondanak a kormány egyszerűsítési szándékának. Azért nem is hiszek én az egyszerűsítésben.

Mielőtt e tények és jelek felsorolásába fognék, constátlnom kell bizonyos általános alapigazságokat. A könnyebb megérthetőség kedvéért szabadjon ezeket kérdés alakjában tenni, mondván:

— Nemde, ha valaki Budapestről *Vácra* akar menni, az nem indul el *Soroksár irányában*?...

— Nemde, ha valaki sietve ki akar menni egy szobából, akkor előbb nem torlaszoltatja el kívülről az ajtaját?...

— Nemde, hogyha hat ember elhatározza, hogy ők valamit *egybehangzóan* akarnak végezni, akkor egyiknek sem szabad ellenkező utat követni?...

Kérdjük már most ezek után, hogy a kormány, mely minket az egyszerűsítés munkálataira egy hozzáfűzött ígéret kapcsán felbuzdított, * mely tehát az egyszerűsítést kívánja: — miért teszi (újabb időkben is) a *teljesen ellenkezőjét* az egyszerűsítő munkának és miért ad ki olyan rendeleteket, a melyek egyenesen fölcifrázzák az amugy is cifra közigazgatást és ügyvitelt?

Itt van például — a melyet legjobban ismerem — az igazságügyi ügyvitel. Poroszországban annak idején a sommás eljárást egy novellával egyszerűsítették; nálunk aztán behozták, azonban nem a javított és ott már egyszerűsített, hanem a nehézkesebb bizonyult alakjában, úgy, hogy minden ügy elintézése után 34 rovattal kell bajlódnia az irodavezetőnek, az egyes bíróságoknál pedig órák száma

* A három év előtti kormány adta ki a jelszót!

kell keresni mindent, míg ráakadnak. Menjünk tovább! A bankokban, ha én beadok egy 1000 koronás checket, egyik hivatalnok a másiknak dobálja a nélkül, hogy elismervényt kérne a másiktól, míg az 5-ik kézből és az 5-ik ablaknál megkapom a pénzem, a nélkül, hogy egy fillér baj lenne. Nálunk a bíróságnál eddig is volt egy-egy hivatalban öt-hat könyv, mind a belkezelés ellenőrzésére. Tavaly ezeken kívül még újabb lajstromokat is honosítottak meg és én a saját kis osztályomban nem adhatok tovább egy árva vevényt vagy levélkét se könyvbe-írás nélkül, de nem is kapok egy félfilléres papírt vagy tollat se könyvbevezetés és ellenirat nélkül! Hogy pedig az amugy is nehéz munka még cifrább legyen, behozott legutóbb a «munkakönyv», melyben soronként, azaz: a sorok számai szerint, értsd: a leírt sorok mennyiségének összeszámolása által kell kiténtetni, hogy minden egyes alkalmazott minden egyes napon mennyit dolgozott, minek következtében aztán a hivatalos idő utolsó félórájában senki se dolgozik, mert a munkás: — összeszámol, a főnök meg: — számtani ellenpróbákat tesz és aláír.

De ezzel még nincs vége ezen egyszerűsítési aktusnak, mert most a munkakönyvek a főbb főnökhöz mennek, a ki supervisitációt csinál és kitölti a rovatokat.

Végül, hogy még más téren is legyen egy kis jele ez egyszerűsítési törekvésnek, az azelőtti évi és negyedévi kimutatások mellé megszülettek két éve a havi kimutatások is, az idén pedig már heti kimutatásokat is kell készítenünk.

Nos hát én nagyon udvarias ember vagyok, de hogy én ezekben a dolgokban a programba vett és jelszóul kiadott egyszerűsítésre való törekvést lássam, — már bocsánat, — azt az én kistisztviselői eszem fölfödözni nem bírja!

Mivel pedig másutt is hallunk és olvasunk hasonló fölöslegességeknek rendeleti uton és újabb időkben lett behozataláról, önként felmerül az a kérdés, hogy vajjon ezek az újabb rendelkezések és az egyszerűsítés jelszava — *hogyan rimelnek össze??...*

Nos kérem, sokkal jobb nekünk tisztviselőknek a biztos rosznak a tudata, mint újabb csalódásnak a keservessége; nyugtassuk meg tehát egymást arról, hogy — nem lesz egyszerűsítés! Nem! Az a kiadott jelszó csak arra volt jó, hogy az, a ki az «Egyszerűsítsünk» című nótának lágy melódiáit éneklé, az már ugyanabban az időben nem énekelheti a «Fizetésemelést kérünk!» című dalnak kellemtelen áriáit!

Futó Ferenc.

Országos Egyesületünk ülése.

Az Állami Tisztviselők Országos Egyesületének igazgató-választmánya f. hó 7-én ülést tartott *Benedek Sándor* elnökölete alatt.

Jelen voltak: *Biró Benedek dr.* állami számvevőszéki számtanácsos; *Bentsik Károly* pénzügyi számtanácsos; *Bogárdi Jákó* bir. irodatiszt; *Fekete Benő* kir. tanácsos, adófelügyelő-helyettes; *Futó Ferenc* lapunk munkatársa; *Hegyeshalmy Lajos dr.* ministeri osztálytanácsos; *Laub Rezső* kir. táblai főigazgató; *Mezriczky Elek* pénzügyi számvizsgáló; *Sikorszky Titusz* vámfőtiszt; *Stassik Jenő* számvizsgáló; *Szentkirályi Antal* pénzügyi számtanácsos; *Erdős József* járásbírói irnok; *Móczár Elemér dr.* áll. számvevőszéki számtanácsos; *Csikvári Jákó* szerkesztő; *Strassmír Milán* pénzügyi számellenőr; *Szende Alajos* curiai segédhivatali igazgató és *Eisenhut Károly* irodatiszt és *Hank Gyula* pénzügyi tanácsos.

Elnök az ülést megnyitván, bejelenti, hogy a közgyűlés által elfogadott kérvény be lett mutatva illetékes helyen és hogy a kérvény a képviselőházban szétosztatott.

Jelenti továbbá, hogy a nyugdíjasok ügyének tárgyalására kiküldött bizottság elnöki tisztéről *Hegyeshalmy Lajos*, rendkívüli elfoglaltságára való tekintettel, lemondott. A választmány helyébe *Robel Románt* küldi ki elnöknek.

Titkár jelenti, hogy 159 új tag jelentkezett a felvételre. A választmány felveszi. Felolvassa a kultuszminister átiratát az internátus létesítésére vonatkozólag.

Miután a ministeri leiratban három tagnak kiküldése kívántatik, az elmúlt ülésen pedig csak két tag lett kiküldve, harmadiknak a választmány most *Andor Endre drt* küldi ki.

A vízmosterek beadványt intéztek a választmányhoz, hogy az Egyesületbe vegyék be a vízmostereket. *Titkár* úgy találta, hogy a vízmosterek tisztviselőknek tekinthetők. *Hegyeshalmy Lajos, dr. Biró Benedek, Laub Rezső* felszólalása után azt határozta a választmány, hogy e kérdést a titkár előbb *Ebersz Károly* min. tanácsossal fogja megbeszélni.

Pénztárnok jelenti, hogy 4354 korona van a pénztárban. *Ellenőr* pedig jelenti, hogy 7323 tagja van az Egyesületnek.

Csikvári Jákó szövé teszi a választmánynak azon határozatát, mely szerint az Egyesület kebelében alakítandó szakbizottságokat az átdolgozás alatt levő alapszabályok életbeléptetésével kívánja életbeléptetni. Több helyről ugyanis felszólalásokat kapott aziránt, hogy nem volna-e célszerű ezeket a szakbizottságokat már most megalakítani, tekintettel arra, hogy a mai alapszabályok ez iránt tiltó határozatot nem tartalmaznak. A kérdést kötelességének tartja szövé tenni, mert erre egyenesen felkérve lett.

Elnök nem lát akadályt, hogy a most előterjesztett indítvány elfogadtassék. Ezáltal egyet mindenestre elérnénk: hogy a parciais mozgalmak kevesbednének. Szerinte egyelőre megalakítandók volnának a pénzügyi fogalmazási szakosztály, továbbá külön-külön a számvevőszéki, adóhivatali és irodakezelési, a posta-távirdatiszti, valamint az igazságügyi kezelési tisztviselők szakosztálya.

Móczár Elemér dr. megbízni kívánja a titkárt, hogy eziránt tegyen a legközelebbi ülésen javaslatot.

Hegyeshalmy Lajos dr. helyesli az indítványt, csak azt kívánja, hogy az iroda javaslata a részletekre is terjedjen ki, beléilleszkedve a mai alapszabályokba.

Futó Ferenc hasonló értelmű felszólalása után *elnök* kimondja ily értelemben a határozatot.

Elnök az ülést bezárja. (Éljenzés.)

A mi körünkből.

Lapunk f. évi 7-ik számában egy vezető-állásban levő számvevőszéki tisztviselőtől egy közlemény jelent meg, mely megemlékezik a számvevőszéki congressus emlékiratának benyújtása alkalmával a kormányelnök által tett kijelentésről és ehhez megjegyzéseket fűz.

Bentsik Károly pénzügyi számtanácsos, a congressus által megválasztott bizottság egyik tagja, illetve alelnöke, kissé elkésve, hosszabb nyilatkozatot küldött be hozzánk, a melyben azt igyekszik bebizonyítani, hogy ama közlemény írója nem egészen hűen adta vissza a történeteket. Elismeri elsősorban, hogy volt hiba a congressus rendezése körül. Ilyen a többek között, hogy sem az Országos Egyesület elnöksége, sem az «Állami Tisztviselők Lapja» nem volt a congressusra meghíva. Annyit azonban tagadni nem lehet, hogy a congressus szépen folyt le. *Bentsik Károly* barátunk, a ki minden mozgalomban tevékeny részt vett és mint az Orsz. Egyesület választmányi tagja, teljes ügybuzgósággal működik a tisztársai boldogulását elősegítő nagy munkában, de a kinek abban is nagy része volt, hogy a számvevőszéki congressus higgadtan és méltóságteljesen folyt le, a dolog érdemi részére a következőket írja:

«A congressus kebeléből kiküldött bizottság a hozott határozat értelmében a memorandumot a ministerelnöknek és utóbb a többi illetékes tényezőknek is átadta. A minister-től ez alkalommal kapott válasz jogos igényeink kielégítését kilátásba is helyezte egynek és pedig a számvevőszékeknek

az adminisztratív hatóságoktól való teljes függetlenítése» kivételével. A miniszterelnök megnyugtató kijelentései oly meggyőző hangon lettek elmondva, hogy azoknak komolyságában kételkedni nem lehet. Ha tehát a miniszterelnököt adott kielégítő válaszáért megéltette a küldöttség, azt igen helyesen cselekedte, azt megérdemelte. Ne bizalmatlankodjunk, legyünk türelemmel, várjuk be, hogyan fog a tett ígéret megvalósulni, különösen pedig a lakbérkérdés rendezése, a melyet maga a miniszterelnök ur is a legégetőbbnek ösmert el. Az adott válasz csaknem szó szerint lett a napi lapokban közölve, annak ismétlésébe bocsátkozni meddő munka volna. Ezért annak keretébe nem tartozó, vagy meg sem történt dolgokat belekeverni és a kilátásba helyezett és joggal meg is érdemelt felső támogatást veszélyeztetni igen káros lehet. A hivatalos beszédek elhangzása után lefolyt beszélgetés során történekről a közlemény írójának vagy egyáltalában nincs tudomása, vagy pedig szándékosan csak egyes dolgokat tartott érdeemeseknek kiragadni. Sem a pragmatikáról, sem a statusrendezésről és még sok egyébről nem tartja érdeemesnek megemlékezni, de vesszőparipául kiragad egyet, hogy t. i. a miniszter azt a kijelentést tette, a mely szerint «ministerségébe való visszatérésekor nem azt az ambitionált tisztviselői kart találta, a milyent távozásakor elhagyott». Noshát elismerem, hogy ezt a kijelentést a miniszter megtette, de azzal a kiegészítéssel, «mert pl. ha az országgyűlésbe kell mennie fél tíz órakor, megtörténik, hogy kilenc órakor még nem áll módjában a tisztviselői karral közvetlenül érintkeznie, a miért sok esetben a szellemi kapcsolatot képező... segédhivatali főigazgatót kell igénybe vennie. Ezt már csakugyan kényszerűségből és tisztelt kartársunk tájékoztatására mondtam — ez már csakugyan nem a nyilvánosságnak szolt, — de reményem, nem is fog nagyobb dolgot csinálni senki. A küldöttség tagjaihoz azon általánosságban tett kijelentésére pedig: «ezért tehát különösen a hivatalvezetőket arra kérem, hogy a tisztviselők kötelességérzetének színvonalát emelni iparkodjanak», senkinek öntudatát, érzékenységét nem sérthette, az nyilvánvaló; mindenkinek éreznie kell, ha vajjon egyénileg rászolgált-e ily figyelmeztetésre, kötelességét hiven teljesítő tisztviselőt az bizonyára hidegen hagy.

A congressustól nyert utasításnak a bizottság mindenben eleget tett; eljárásának eredménye a legszebb reményekre jogosít fel. Ne támadja tehát azt a bizottságot érdemtellenül senki se. Ha majd az Országos Egyesületben az ujonnan tervezett alapszabályok keretén belül szervezve lesznek a külön szakmák részére tervezett szakosztályok, talán akkor megvalósulhat az az óhajta is a mi kartársunknak, hogy érdekeink képviselete az arra hivatott Egyesületre ruháztatik át teljesen. Egyet azonban mindenkinek figyelmébe ajánlok és ez az, hogy ne vesztessük erőnket kicsinyes dolgok feszegetésével. — Ne keressük a feltűnést. Tömörüljünk, buzdítsuk egymást továbbra is, hogy közös céljaink elérése érdekében megindult általános mozgalommal kapcsolatosan reánk háramló nagy munkából mindenkinek a maga tehetsége szerint kivegye a részét. Alakítsunk ott, a hol még ilyenek nincsenek, az Országos Egyesületnek vidéki köröket. Ily nemes feladatok teljesítésében versenyezzünk jóakarattal és elszántsággal.

Azt is állítja az általam kifogásolt közleményt író tisztelt barátunk, hogy a magyar állami tisztviselői kar közös célokért vagy nem akar, vagy nem tud lelkesülni és tömörülni, és ha néha-néha felbuzdul, az csak szalmaláng. Hát bizony ezt letagadni nem lehet, csak hogy ennek a bajnak mélyebb okai vannak, a melyek talán a szolgálati pragmatikának életbeléptetésével részben kiküszöbölhetnek. Végül úgy a mi anonymusunkhoz, mint az állami tisztviselők összességéhez talán jogosult kérésem az: tartsuk fenn végső elhatározásunkat akkorára, a mikor látni fogjuk, hogy a magyar országgyűlés elé újabban beterjesztendő és esetleg kiegészített 1908. évi költségvetésben, valamint az 1909. évi költségvetésben az állami tisztviselők jogos igényei a kapott ígéreteknek megfelelően mi módon nyernek kielégítést, addig pedig — ne szítsuk a széthuzást, ne kellemetlenkedjünk egymásnak, de buzdítsuk a lankadókat és legyünk mindannyian áthatva attól a soha el nem avuló arany-igazságtól: «Egyesülésben az erő».

Stephánny István pénzügyi számellenőrtől kaptuk a következő sorokat:

«A pénzügyi számvevőségi tisztviselők előmenetele holt pontra jutott. Nem elég, hogy összehasonlíthatatlanul rosszabb a létszám-beosztásuk a többi ministeri számvevőségek létszámbeosztásánál, hanem még a néha-napján megüresedő állások is nagy késedelemmel töltetnek be. Ujabbán arra a szomorú valóra ébredtek a pénzügyi számvevőségek tisztviselői, hogy a IX. fizetési osztályú állásokra se pályázatot nem hirdetnek, sem hivatalból nem töltik be azokat. Elmulott az idei évnek első negyede a nélkül, hogy a X-ik fizetési osztályban már husz-huszonöt évvel sanyargatott számellenőrök közül csak egy is egy lépéssel ment volna előre. Különös mulatság az kiválasztani 60—100 tisztviselőt 1792 közül, megőszülni, eladósodni engedni a X. fizetési osztályban, aztán mikor már segíteni nem lehet, mikor már minden késő, mikor már lelki-halált haltak, nagy és hosszú vajadás után kinevezni a IX. fizetési osztályba. Statisztikai adatokkal bizonyítható, hogy a pénzügyi számvevőségi tisztviselők zöme a X. fizetési osztályban hal el. Kiszáradt füre hiába hull már a megkésztett eső. Elfásult, önmagukkal meghasonlott, feldult lelkivilágu tisztviselőknek is hasztalan kínálják már elkésve azt a szegényes fizetési többletet. Reményt, hitet vesztett kebleket nem lehet többé felmelegíteni. Ha keressük az okát, hogy mi lehet szülőanyja azon bámulatos közönynek, melylyel a képviselők alig egy-kettő kivételével a tisztviselők ügyével foglalkoznak, azon szomorú tapasztalatra jutunk, hogy sivar helyzetőknek elsősorban magok a tisztviselők az okai, mert még azon helyeken is, hol többségben vannak, nem a saját ügyeiket alaposan ismerő tisztviselőtársaikból léptetnek fel képviselőjelölteket, hanem hangos-száju ügyvédek, vagy a tisztviselői kérdéshez nem is konyító más jelöltek után szaladgálnak és támogatnak szavazatokkal. Jelenleg 126 ügyvéd-képviselő van a Házban, de a tisztviselők ügyével foglalkozó s ahhoz alaposan értő állami tisztviselő egy sincs. A mi jó és nemes gróf Batthyány Tivadarunk az egyedüli emberünk a parlamentben, a kire igazán büszkék vagyunk. Ha csak tíz ilyen igaz emberünk volna, ma már a tisztviselői kérdés legnagyobb része meg lenne oldva. Szervezkedjünk mi is s már a legközelebbi választásoknál csakis olyan képviselőre szavazzunk, a ki a mi negyven éven át elhanyagolt ügyünket alaposan ismeri, értünk a képviselőházban is sikra száll s bebizonyított igazságunkat nem engedi elbukni. Olbe tett kezekkel, egymás fülébe sirva, ügyünket alig vihetjük előbbre, magunknak kell a dolog végét megfogni s akkor nem fogunk siránkozni, mint Marius Karthagó romjai felett, hanem haladunk diadalmasan előre azon fokig, a mely bennünket tudásunk, munkánk és társadalmi állásunknál fogva isten és emberek előtt megillet.»

Egyesületi élet.

× *A magyar posta-, táviró- és távbeszélő-tisztviselők casinója* m. hó végén tartotta ez évi rendes közgyűlését. A titkári jelentés és a zárószámadás elfogadása után az Állami Tisztviselők Országos Egyesületének határozata értelmében a posta- és táviró-kezelőtisztviselők érdekében a képviselőházhoz intézendő kérvényt tárgyalták. Erdős Miksa előadó ismertette azokat az okokat, a melyek a tisztviselők memorandumának a képviselőházhoz való juttatását szükségessé teszik. Hirschler főfelügyelő módosító indítványának figyelembevételével a közgyűlés a memorandumot egyhangú lelkesedéssel elfogadta és illetékes helyre juttatásával a casinó elnökségét bizta meg. A postáson és internátus előkészítésére a közgyűlés tizenöttagu bizottságot küldött ki. Az 1908. évi költségvetés és alapszabályoknak némi módosítása után a tisztikart alakították meg. Elnökké Földessy János, alelnökké pedig Walter Ottó felügyelőket választották meg. A közgyűlés egyhangú lelkesedéssel diszelnökké választotta Batthyány Tivadar grófot, Follért Károlyt pedig disztaggá — A leg-

melegebben üdvözljük postás kollegáinkat az utóbbi határozatért. Batthyány Tivadar meleg rokonszenvvel viseltetik a postások érdekei iránt és ezen rokonszenvének nem egy alkalommal adott már kifejezést. Diszelnökké való megválasztásával csak szorosabbá fűzték azt a testvéri köteleket, a mely eddig is egymáshoz fűzte a casinót az Orsz. Egyesülethez. A mi pedig a Follért Károly érdemeinek méltatását, illetve disztaggá való megválasztását illeti, ez ismét egy hatalmas lépés arra nézve, hogy a postás-testületnek az intéző körök iránt érzett bizalma meghatványoztassék, a mit mindnyájan, a kik a postakezelési tisztviselők boldogulását óhajtjuk, szívéből óhajtunk és kívánunk. Földessy János választván a casinó elnökévé, egy pillanatig sem kételkedünk, hogy az ő tapintata és gazdag tapasztalatai megtalálják majd a helyes irányt, a mely felé a casinót az ő működésében vezetni fogja.

× *Az osztrák-magyar tisztviselő-egylet* brassói takaré- és előlegtársulata f. hó 21-én tartja ez idei rendes évi közgyűlését. A részbetétek összege: 103 ezer korona; a takarékbetéteké 24350 korona. Tartalékalapja 16972 korona; a tiszta nyereség pedig 4970 korona. Előlegekre kiadtak 168 ezer koronát.

× *A Lugosi Tisztviselők Otthona* mult hóban tartotta évi tisztújító közgyűlését. A választás eredménye a következő: Tisztikar: Elnök: Deák Alajos, Alelnök: Biernatik Ede. Igazgató: dr. Szova József. Ügyész: dr. Majer Péter. Főtktár: Zakál Zsigmond. Titkár: Seyfried Viktor. Pénztárnok: Somogyi Zoltán. Ellenőr: Konrad Jenő. Főkönyvtárnok: Janó Sándor. Könyvtárnok: Varga János. Háznagy: Hazai Gyula.

× *Az Állami Tisztviselők Országos Egyesületének Aradi Köre* mult hó utolsóján választmányi ülést tartott Kosinszky Viktor elnöke alatt. Az elnök jelentést tett az Országos Egyesület közgyűléséről, a mely az idén rendkívül látogatott volt és melynek tárgyalása szokatlanul, de indokoltan, elkeseredett hangulatban folyt le. A memorandum, melyet a közgyűlés elfogadott, Arad város képviselőjének is át lett adva. Az aradi állami lakberek rendezése érdekében tett eddigi lépések ismertetése után, bár e tekintetben végleges döntés még nem történt a kormánytól, a kör óvatosságból további erélyes akcióra határozta el magát. A kör egy kimutatásba foglalja az összes aradi állami tisztviselők tényleg fizetett lakbéréit és az államtól élvezett lakpénzt s e kimutatás adatai alapján szerkesztett kérvénnyel fordul a kormányhoz lakbérpótlékok utalványozásáért. E kellően felszerelendő s indokolandó kérvény támogatására s a kormánytól ez irányban való interveniálásra küldöttség útján felkéri Barabás Béla és Müller Károly képviselőket, Károlyi Gyula gróf főispánt és Varjassy Lajos polgármestert. A választmány ezután tárgyalta a közigazgatás egyszerűsítését célzó elaboratumot és az Országos Egyesület alapszabály-módosításának tervezetét. Végül ifj. Schweigert Péter indítványára elhatározta a választmány, hogy mozgalmat indít az iránt, hogy a város törvényhatósága útján sürgettesék és kérelmeztesék a földmívelési kincstárnál — már az őszre — egy állami fátelnek Aradon leendő fölállítása, annál is inkább, mert annak minden előfeltétele meg van és semmi nehézségekbe nem ütközik. Az ülésen hozott határozatból kifolyólag és tekintettel arra, hogy Barabás Béla országgyűlési képviselő hosszabb tartózkodásra külföldi utra indult, a kör küldöttséget menesztett Barabáshoz s már most kérték támogatását a lakbérpótlékok kieszközlése iránt indítandó akcióhoz. Barabás a küldöttséget nagy előzékenységgel

fogadta s velök a tisztviselők sérelmeiről hosszasan elbeszélgetett. Kérésüket magáévá tette s befolyását teljes készséggel s örömmel rendelkezésükre bocsátotta. Egyben megjelölte a módot, melylyel legbiztosabban érhetik el a biztos sikert a lakbérpótlékok elnyerése ügyében. A küldöttségben részt vettek: Kosinszky Viktor, Jánossy Győző, Szigethy Elek, Pogonyi Nándor és ifj. Schweigert Péter.

× *Az eperjesi tisztviselők fogyasztási szövetsége* folyó hó 29-én tartja 4-ik rendes évi közgyűlését. Az elmúlt év tiszta nyeresége 6075 korona volt. A tagok száma 312, a kik 537 db részvénynek vannak birtokában. A 20 kor. részvény mostani értéke 30 kor. Könyvre vásárlók voltak 246-an. A pénztári forgalom volt 270,928 kor.

× *Az Állami Tisztviselők Országos Egyesületének* igazgató választmánya fontos határozatot hozott legutóbbi ülésében. Azt hisszük, ez a határozat és ennek végrehajtása, sokban ki fogja egyenliteni azokat a félreértéseket, a melyek a parciais mozgalmak során felmerültek. Az Egyesület irodája most már azon működik, hogy a szakosztályok megalakítására vonatkozó javaslatot a választmány legközelebbi ülése elé terjeszthesse. Miután pedig kívánatos, hogy az egyes szakmakörökben működő tisztviselők kiválóbbjai, tagjai legyenek a megalakítandó szakosztályoknak, kívánatos volna, ha t. tisztviselőtársaink eziránti óhajtásaikat és véleményüket velünk tudassák. A ki hivatást és ambíciót érez ezekben a bizottságokban működni, az jelentkezzék, esetleg pedig nevezze meg azon kartársait, a kiket a szakosztályba küldeni kíván. Így megkönnyíthetnők ugy az irodának, mint a választmánynak a munkáját. A szakosztályok megalakulásával, miután abba minden valószínűség szerint az egyes szakmak által alakított egyesületek választmányi és bizottsági tagjai bejönnek, önönmagától elesik szüksége annak, hogy például az adóhivatali tisztviselők egyesülete, vagy a számvevőségi tisztviselők 19-es bizottsága továbbra is fennálljon. A mit eddig, külön szervezve, mint különálló szerv kívántak elérni, azt az Országos Egyesület keretében, nevezetesen pedig az illető szakosztályban is elérhetik. Csak legyen meg a kölcsönös megértés és — a mi a fő — a jóakarát is arra nézve, hogy most már véglegesen szakítsunk a parciais alakulásokkal. A tömörülés iránya és útja így megjelölve lévén, tisztviselőtársainktól függ, hogy most már arra az utra térjenek, a melyet az Országos Egyesület választmányának bölcsessége kijelölt.

Orsz. Egyesületünk hivatalos közleményei.

× *Az Állami Tisztviselők Országos Egyesülete* pénztárába 1908. évi március hóban a következő tagdíjak folytak be:

Kiss Ferenc postatiszt Budapest 2 K. Javolits János pénzügyi számtanácsos Budapest 2 K. Kemény József adótiszt Győr 2 K. A győri 2. sz. postahivatal tisztikara Győr 36 K. Risztics János m. kir. adótárnok Privigyé 2 K. A 7. sz. posta- és távirahivatal tisztikara Budapest 10 K. Rétyai Sándor m. kir. posta- és táviradótanácsos Temesvár 2 K. Neuser Armin pénzügyi számvevő Zsablya 2 K. Mihalovich Gyula Zalatna 4 K. M. kir. posta- és táviradogazgatóság számvevőségi tisztikara Budapest 32 K. Jorgovits Döme számtanácsos és társai Zombor 44 K. Barla Sz. Sándor, Cserta Ignác és Fülöp Péter Paks 6 K. Farkass János Zsigmond Hódmezővásárhely 2 K. M. kir. adóhivatal tisztikara Abauzsántó 8 K. M. kir. pénzügyministeri fogalmazói kar Budapest 48 K. 1. számú posta- és távirahivatal tisztikara Budapest 10 K. Pásztóhi Tibor Kézdivásárhely 4 K. 5. sz. posta- és távirahivatal tisztikara Budapest 10 K. Bauer Gyula kir. albiró Nagyszében 2 K. Rettegő Ferenc Gödöllő 2 K. Patizs Kornél postafőtiszt Budapest 2 K. Zangerl Károly Budapest 2 K. Gerő Ferenc és társai Szombathely 10 K. Lévay Béla pénzügyi számellenőr Nagykároly 2 K. M. kir. adóhivatal tisztikara Nezsider 6 K. Gozda János Szováta 2 K. Galambos Ede Budapest 2 K. Bánoghi Béla irnok Felsőőr 2 K. Dr. Fülöp Kornél Budapest 2 K. Horváth Ernő Felsőőr 2 K. Allamépítészeti hivatal tisztikara Lugos 12 K. Siska Károly postafőtiszt Budapest 2 K. Zakál Vilmos adótárnok és társai Szigetvár 14 K. Silhavy Aladár posta- és táviradatiszt

Kassa 2 K. Dr. Könczöl József Mohács 2 K. Leskovich András Varanó 2 K. A veszprémi pénzügyigazgatóság tisztikara Veszprém 26 K. A budapesti fővármihivatalnál alkalmazott tisztviselők nevében: Sikorszky Titusz m. kir. vámfőtiszt Budapest 122 K. A budapesti 4. sz. posta-és távirtdahivatal tisztikara Budapest 102 K. A tatabánya posta-és távirtdahivatal tisztikara Tata 8 K. Orbán Mihály, Rajky István, Kiss Gyula Nezsider 6 K. A székelyudvarhelyi pénzügyigazgatóság tisztikara Székelyudvarhely 18 K. Hoffmann Mór pénzügyigazgató és társai Eperjes 14 K. Szalatnay Endre földadónyilvántartási biztos Beszterce 4 K. Kovacsik József járásbírói irnok Körmöcbánya 2 K. Kolos József adótiszt Sajószentpéter 2 K. Gidofalvy Béla, Petrovics Vazul Lugos 4 K. Raitz Ferenc adótiszt Somorja 2 K. Opra Mihály adótárnok Orsova 2 K. Dr. Pogány Frigyes Budapest 2 K. Magyar királyi adóhivatal tisztikara Tapolca 8 K. Magyar királyi erdőhivatal tisztikara Apatin 24 K. Dr. Tőzék Iván minisiteri segédfogalmazó Budapest 2 K. Burger Sámuel posta-távirda segéd tiszt 6 K. Lovász Bódog adóhivatali segéd Zalaegerszeg 4 K. Kramszky Lajos Budapest 2 K. Vuk Mihály Budapest 2 K. Varga István Budapest 2 K. Kovács Ferenc posta-távirda felügyelő Budapest 2 K. Dr. Ringelsen Ottó, Dr. Langsadt László Marosvásárhely 4 K. Skultéy Antal m. kir. jövedéki tiszt Budapest 2 K. Greguss József posta-távirda főtiszt Pozsony 6 K. Janisch Alajos adóhivatali segéd Budapest 2 K. M. kir. postautalvány közp. lezároló hivatal tisztikara Budapest 64 K. M. kir. post-és távirtda számvevőség tisztikara 58 K. M. kir. budapesti 6. számú posta-távirdahivatal tisztikara Budapest 12 K. M. kir. szabalmi hivatal tisztikara Budapest 38 K. M. kir. kereskedelmi minisiterium tisztikara Budapesten 104 K. Ratkovszky Odón műszaki tanácsos Temesvár 2 K. Geiger László irnok Hatvan 2 K. Meriz Károly Budapest 2 K. Sissovich Károly Budapest 2 K. Róka Ferenc Budapest 2 K. Mayer István posta-távirda főtiszt és társai Pápa 22 K. Csaly Béla Kaposvár 4 K. Rausz Antal Diószeg 2 K. Lihosziht Károly Szemesztó 2 K. M. kir. illetékszabási hivatal tisztikara Budapest 34 K. A temesvári állami tisztviselők körének tisztviselői Temesvár 80 K. Soltz Gyula Bécs 2 K. Tenk Miklós posta-távirda segéd tiszt Szekszárd 2 K. Krippel Manó erdőmester Selmechánya 2 K. Suták Sándor posta-távirda tiszt Nagyvárad 4 K. Riha Gábor vámszedő Omoldova 2 K. M. kir. pénzügyigazgatóság tisztviselői Brassó 16 K. Lászlófalvi Eördögh Odón Budapesten 2 K. M. kir. posta-távirdahivatal tisztikara Nagyszentmiklós 6 K. M. kir. adóhivatal tisztikara Kunszentmiklós 12 K. A 70. számú posta-távirdahivatal tisztikara Budapesten 86 K. Tamási adóhivatal tisztikara 12 K. Fodor István járási számvevő Kisvárdá 2 K. Pap Lázár Budapest 2 K. Szabó Károly számtiszt Betlen 2 K. Madarassy Andor posta-távirda főtiszt 2 K.

VEGYES.

Kérjük azokat a tisztelt vidéki előfizetőinket, kiknek előfizetése március végén lejárt, hogy előfizetésüket az illető postahivatalnál sziveskedjenek minél előbb megújítani,

hogy a lap szétküldésében fennakadás ne legyen.

* **Kitüntetések.** Popovics Sándor dr. és Szterényi József államtitkárok a gazdasági kiegyezés körül szerzett kiváló érdemei elismerésül a valóságos belső titkos tanácsosi méltóságot kapták. Kitüntetve lett még kiváló és rendkívüli munkásságuk elismerésül *Lers Vilmos* keresk. min. osztálytanácsos, a ki a minisiteri tanácsosi címet kapta, megjutalmazva és elismerve így a méltó érdemet és hivatottságot; *Mezőssy Béla* földmiv. min. államtitkár, a ki valóságos jobb keze a minisiterének, a Lipót-rend középkeresztjét kapta. *Márffy Ede* és *Marschalkó József* pénzügyminisiteri osztálytanácsosoknak király ő Felsége legfelsőbb elismerését fejezte ki; *Teleszky János dr.* minisiteri tanácsos pedig a Lipót-rend lovagkeresztjét kapta. *Ottlyk Iván* földmiv. minisiteri tanácsos kinevezetett administratív államtitkárrá, miáltal az igazi munkásság és szakbeli ismeret nyert méltatást. *Mezőssy Béla* Tolcsván született 1870. évben. Tanulmányait Pécsen, Sárospatakon és Budapesten végezte. 1906 márciusában lett államtitkárrá kinevezve. Ottlyk Iván 1871 óta van állami szolgálatban. 1889-ben lett titkár, 1893-ban osztálytanácsos. 1904-ben lett min. tanácsos.

* **Tisztelgések.** A kereskedelemügyi minisiterium tisztikara tisztelgett Kossuth Ferenc kereskedelemügyi minisiternél, hogy kitüntetésé alkalmából üdvözlőljék. A tisztikart Szterényi József államtitkár vezette, a ki a minisiterhez intézett beszédében rámutatott a tisztikar szeretetére és ragaszkodására. A mostani tisztelgés is, ugymond, nem az államférfiúnak, hanem a személyzet atyai barátjának szól, a ki minden alkalmat megragad, hogy személyzete hely-

zetét javítsa és annak erkölcsi súlyát emelje. Kossuth Ferenc kereskedelemügyi minisiter hosszabb beszédben válaszolt az üdvözlésre. Mindenekelőtt kiemelte azt a nagyfontosságot, a melylyel ez a minisiterium az ország jövő gazdasági helyzetének kialakulása szempontjából bír. Köszönettel fogadja annak a személyzetnek odaadását, a mely minisitersege óta támogatja és elismeréssel adózik a minisiterium személyzete hazafiasságának és nagy munkaszerezetének. Kitüntetését tulnyomó részben személyzetére hárítja, mert csak ennek támogatása tette lehetővé, hogy az ország érdekében hasznos és eredményes munkásságot fejtsen ki. A kereskedelemügyi minisiterium személyzete ezután Csöke Ferenc minisiteri tanácsos vezetésével Szterényi József államtitkárt kereste fel, hogy őt v. b. t. tanácsossá történt kinevezése alkalmából üdvözlője. A tisztikar nevében Csöke minisiteri tanácsos üdvözlötte az államtitkárt, beszédében kiemelve, hogy örömmel olvasták a hivatalos lapban ezt a magas kitüntetését, mert az államtitkár közülök, a minisiterium tisztikarából emelkedett ilyen magasra és példát adott ezzel a minisiteriumnak arra, hogy vasszorgalommal, önfeláldozó munkássággal milyen eredményeket lehet elérni. Szterényi József államtitkár megköszönve az üdvözlést, válaszában hangoztatja, hogy a becsülettel teljesített kötelesség érzésén kívül egy érzés foglalkoztatta és foglalkoztatja mindig és ez az, hogy biztosítsa magának azon testület barátságát, a melynek véréből való vér és husából való hus és a melynek élén állva, kötelességszerűen közvetít a minisiter és a személyzet között. A földmiv. minisiterium tisztviselői abból az alkalomból, hogy dr. Mezőssy Béla államtitkárt magas rendjellel tüntették ki és Ottlyk Iván min. tan. földmiv. minisiteriumi államtitkár lett, mindkettőt gratulációkkal keresték fel és valamennyi tisztviselő által aláírt ívet nyújtottak át, a melyben legjobb kívánataikat fejezik ki.

* **Némethy Károly** minisiteri tanácsos, a ki a belügyminisiteriumban a törvénykészítő és a városi osztály főnöke, megváltik a városi osztály vezetésétől, mert a törvényelőkészítő-osztályt a megoldásra váró kodifikációs feladatok annyira eltolgalták, hogy ennek az osztálynak a vezetése egymagában teljesen igénybe veszi Némethy munkásságát. Ugy halljuk, hogy a városi osztály főnöke Hartl Sándor osztálytanácsos lesz. — A király ez alkalommal Némethy Károlynak kiváló szolgálatai elismerésül a Szent István-rend kiskeresztjét adományozta. Tudvalevő dolog, hogy *Némethy Károly* a pragmatika-bizottság tagja és az albizottság munkálataiban tevékeny részt vett. A pragmatika-tervezetnek a fegyelmi eljárásra vonatkozó része az ő befolyására és javaslatára lett abban az alakban és szellemen megszerkesztve, a mint azt mi lapunkban ismergettük. Némethy Károly ugyanis abban a véleményben és tudatban volt, hogy a megalkotandó pragmatika nemcsak az állami, de a megyei tisztviselőkre is ki fog terjedni, a miről azonban ma már szó sem lehet. A közgazgatás államosításának kérdése el van ejtve és így a pragmatika-javaslat ezen része is újabb feldolgozást igényel.

* **Vámhivatal Miskolcon.** A miskolci kereskedelmi és iparkamara már évek óta kérelmezi, hogy Miskolcon vámhivatal legyen; ezt a kérelmet azzal indokolja, hogy annál is inkább, mert a kassai vámhivatal forgalmának egyharmadrészét Miskolc vámáru teszik ki. E kérelem, úgy látszik, a megvalósulás stádiumához közeledik. Ugyanis Wekerle Sándor pénzügyminisiter megbízásából dr. Lehrer Péter m. kir. fővámgazgató, minisiteri osztálytanácsos Miskolcon járt és a vámhivatal létesítése ügyében tárgyalt az illetékes tényezőkkel. Dr. Sugár Ignác kamarai titkár kíséretében megsemlélte a Hitelintézet termény- és áruháza, a m. kir. postahivatal, valamint Görgey László üzletvezetővel a gömöri pályaudvart.

* **Az erdészeti szakképzettség** megbíráására hivatott bizottság tagjaivá az 1908—1913. évekre kinevezte a földmiv. minisiter a következőket: *Almássy Andor* nyugalmazott m. kir. erdőgazgató, *Csik Imre* m. kir. főerdőtanácsost, *Fekete Lajos* minisiteri tanácsost, *Garlathy Kálmán* nyugalmazott m. kir. erdőgazgatót, *Havás József*

ministeri tanácsos, erdőigazgató, *Lászlóffy Gábor* m. kir. főerdőtanácsos, *Laitner Elek* ministeri tanácsos, m. kir. erdőigazgató, *Nagy Károly* m. kir. főerdőtanácsos, *Rónay Antal* ministeri tanácsos, m. kir. erdőigazgató, *Scholtz Ottó* uradalmi főerdőmestert, *Tavi Gusztáv* ministeri tanácsos, uradalmi igazgató, *Téglás Károly* m. kir. főerdőtanácsos, *Tomcsányi Gusztáv* m. kir. erdőigazgató, *Tomcsányi Gyula* ministeri tanácsost és *Vadas Jenő* m. kir. főerdőtanácsost.

* **Az osztrák állami tisztviselők helyzete** tudvalevőleg jóval kedvezőbb, mint a miénk és ennek dacára alig mulik el egy év a nélkül, hogy az osztrák kormányok egy-egy újabb lépést ne tegyenek ezen tőrhetőknek mondható helyzetnek jobbátételére. Az osztrák állami szolgálat egyéneként 35 évig tart, a magyar 40 évig. A szolgálati idő leszállítása rég hangoztatott, nagyon méltányos követelés. Az osztrák fizetési osztályok az egész vonalon magasabbak a magyar osztályokban megállapított fizetéseknél. Ausztriában a XI. fizetési osztályban 1600 koronával kezdődik a tisztviselői pálya és három évenként 200 koronával emelkedik négy fokozaton keresztül; nálunk a kezdő fizetés 1400 korona és az előhaladás csak négy évenként várható, csak három fokozaton keresztül. Minden egyes mozzanat egy fokkal súlyosabb, mostohább, ridegebb. Egy magyar irodatiszt például nyolc évi szolgálat után jut 1800 korona fizetéshez, az osztrák ellenben három évi szolgálat után; a magyar a kilencedik évben még mindig 1800 korona fizetést élvez akkor, mikor az osztrák ugyanennyi szolgálat után már 2200 koronát kap. Az osztrák tisztviselő tehát tíz év után ép úgy 2200 korona javadalmazásban részesül, mint a magyar 20 év után. És ez a haladás természetesen a magasabb fokozatokon is ilyen arányban gyorsul. Lakbéréik szintén jóval magasabbak. Bécsre külön megállapodás van, ez a budapestit meghaladja és pedig a XI. fiz. osztályban 120, a X-ikben 260, a IX-ikben 400, a VIII-ikben 380, a VII-ikben 410, a VI-ikben 240 és az V-ikben 200 koronával. A vidéki városokra nálunk három fokozat van, a budapestieknek 70, 60 és 50 százaléka szerint elkülönítve; az osztrákoknál is van három ilyen fokozat, de van egy negyedik is, mely a bécsi lakbérnek 80 százaléka és a legtöbb számottevő vidéki város ebbe az osztályba tartozik.

* **A pénzügyi kezelési tisztviselőkhöz** a szegediek nevében Skultéty János irodavezető, a következő levelet intézte: «A folyó évi március hó 14-én kelt körlevelünkre való hivatkozással értesítünk benneteket, hogy a kitűzött congressus megtartását, mivel ügyünket minden tekintetben az Országos Egyesület felkarolta, s kérelmünk esetleg még az 1908. évi költségvetés letárgyalása során teljesítve lesz, ez év őszéig elhalasztjuk, de még azért is, mert a budapesti kartársak által hozzatok is megküldött körlevelében foglaltakat mindenben magunkévá tesszük. Az annak idején teendő lépésekről vagy mi, vagy pedig a budapesti kartársak részéről lesztek értesítve.»

* **Az adóhivatali segéd.** Cséplelt anyagból rendes körülmények között mag szokott hullani. A kéve hasznosabb felét csépeljük csak gondosan tovább, magot nyerünk, gazda és munkás egyaránt. A pénzügyi kormány az adóhivatali segédi magyaros vagy nem magyaros, de mindenestre odiózus címet eltörli, helyette állítólag a főtiszti címet adja és ezek számára is a IX. rangosztályt megnyitja. Hála érte. De azért álljunk csak meg itt egy kissé. Azután kérdezzük: mi is voltaképen az adóhivatali segéd, mi előnyt biztosít számukra a főtiszti cím és megnyitható-e ezek részére a IX. rangosztály jogsérelem nélkül? Annak előrebocsátásával, hogy a főlé- és alárendeltség fogalmával minden állami tisztviselő tisztában van, felelünk a föltett kérdésre, mondván: az adóhivatali segéd vér a vérünkéből, test a testünkéből az adóhivatali ellenőrrel egy rangosztályba tartozik, ennek azonban alárendeltje, ma pénztárnok és anyagkezelő, holnap számféjtő vagy ellenőr, születése idejében a nagyobb hivataloknál működő pénz-

tárnok, jobban mondva hivatalfőnök segédje, minden és semmi, a kinek a főtiszti cím szép erkölcsi, de éppenséggel semmi anyagi előnyt nem nyújthat, mert a főtiszti cím mellett is megmarad a segédi címmel összeforrt visszá állapot. A szolgálatra és tisztviselőre egyaránt bénítólag ható ezt a furcsa kinövés előbb-utóbb föltétlenül el kell a föld színéről törölni, de ezt azután nem főtiszti, hanem ellenőri címmel kell helyettesíteni, miből folyólag számukra nem szükséges a IX. díjosztályban állást kreálni, mert ez az osztály címük eltörlése után az osztó igazságnak megfelelőleg önmagától nyílik meg számukra. Szükséges még megemlíteni, hogy az adóhivatali segédek száma ma már annyira növekszik, hogy ezek közül nem kevesen vannak és lesznek kisebb hivatalokhoz beosztva, csakhamar előáll a szolgálatra éppenséggel kedvezőnek nem nevezhető eset, hogy rangban megelőzik egyik előjárójukat, az adóhivatali ellenőrt és a IX. díjosztály megnyitásával pedig magát a pénztárnokot, tehát a hivatal főnökét is. Mily szerencse, hogy nem viselünk egyenruhát. Az előjárók tartoznának köszöneti feljebbvalójukat, az adóhivatali segédeket. Bocsánat! de ez nem paralogizmus: factum. — Ennek a csodabogárszerű kinövésnek következményeit nem ecseteljük bővebben, csak kérdezzük, mi szükség van arra, hogy egy rangidősb tisztviselő, egyenlő minősítés mellett, legtöbbször akaratától függetlenül nyert elnevezés folytán alárendeltjévé váljon annak, kinek ma vagy holnap ugyanazon hivatalnál is főnöke, tehát egy személyben előjárója és feljebbvalója lehet?

* **Banket Kossuth és Sztérényi tiszteletére.** A kereskedelemügyi ministeriumnak és budapesti külső hatóságainak személyzete abból az alkalomból, hogy most van két esztendeje annak, hogy Kossuth Ferenc a kereskedelemügyi tárca élén áll, valamint a minister és államtitkár királyi kitüntetése alkalmából, bankettet rendezett. Sztérényi József államtitkár üdvözölte a ministert. Az üdvözölő beszédre Kossuth Ferenc kereskedelemügyi minister válaszolt. A minister beszéde után Szalay Péter címzetes államtitkár Sztérényi Józsefet üdvözölte. Sztérényi meleg szavakban mondott köszönetet a szeretetnek megnyilvánulásáért.

* **A posta-távirida tisztviselők küldöttsége** e napokban tisztelgett a képviselőház elnökénél, a kereskedelmi ministernél és az államtitkárnál. Memorandumot nyújtottak be, a mely a kezelési személyzet helyzetének javítását sürgeti. A memorandum szerint kérik a postások a képviselőházat, hogy fizetésük legsürgősebben a régi, már 1873-ban élvezett jogainak visszaállításával, vagyis automatikus előléptetéssel legalább az államvasuti tisztviselők fizetésével azonos módon rendeztessék, annyival is inkább, mert a posta az államnak ép oly, de viszonylag több jövedelmet hajtó üzeme, mint a vasut, alkalmazottai pedig legalább is oly nehéz és felelősségteljes munkát teljesítenek, mint amazok; addig is, míg fizetése ily módon rendeztetnék, aziránt esedezik, hogy a közigazgatási, számvevőségi és kezelési státus részére felvett szaporítás kizárólag a kezelési státusba beosztott kezelési tisztviselők javára fordíttassék. Ehhez képest kéri, hogy a közigazgatási és számvevőségi státushoz beosztott kezelési tisztviselők állásuk visszahagyásával újból a kezelési státusba osztassanak be és az így 2630 főből álló kezelési szabályzat státusa már az 1908. évi költségvetésben az alábbi kimutatás szerint rendeztessék: és pedig az érettségít tett tisztviselőknek 1/2%-a, vagyis 13 tisztviselő a VI., 2 1/2%-a, vagyis 65 tisztviselő a VII., 17%-a, vagyis 448 tisztviselő a VIII., 40%-a, vagyis 1052 tisztviselő a IX., 40%-a, vagyis 1052 tisztviselő a X., továbbá a négy középiskolát végzett tisztviselőknek 10%-a, vagyis 168 tisztviselő a IX., 40%-a, vagyis 670 tisztviselő a X., 50%-a, vagyis 838 tisztviselő

a XI. fizetési osztályba soroztassék, a gyakornokok pedig ugyanannyi segélydíjban részesüljenek, mint a vasuti hivatalnok-gyakornokok, továbbá, hogy minden női kiadó, telefon- és gépiró-díjnak, 5 esztendei kifogástalan szolgálat után, kinevezessék kezelőnek és a kezelők státusának 10%-a részére a XI. fizetési osztály megnyitassék. Végül tekintettel arra, hogy a 40 esztendei szolgálat utáni nyugdíjazás nálunk elérhetetlen, mély tisztelettel kérjük, hogy a teljes fizetéssel való nyugdíjazáshoz megkívántató szolgálati idő ép úgy mint az államvasutaknál, 36 esztendőre szálltassék le, a mozgópostán és a teljes éjjeli szolgálatban töltött idő pedig kedvezményesen számítottassék. Az államnak alig van még egy intézménye, a mely olyan mintaszerű volna, olyan eredményesen és odaadással felelne meg hivatásának, mint éppen a posta-szervezet, azután a táviró- és telefonhálózat. Külföldön is ritkítja párját ez az intézményünk s e szép és nagy eredmény elsősorban annak a sok ezernyi nagyobb- és kisebbrendű alkalmazottnak az érdeme, a kinek munkaerjét és buzgóságát annyi dicsérettel szokták emlegetni. Általánosan tudott dolog, hogy a posta, táviró és telefon az államnak egyik szépen gyümölcsöző, viszonylag legjövendősebb intézménye. Ismeretes az is, hogy az állam összes alkalmazottai közül, a vasutasokkal együtt, éppen a postások végzik a legfárasztóbb, legterheesebb szolgálatot, a mely erejüket és kitartásukat mindenestől megkívánja. De míg a vasutasok aránylag jól vannak díjazva, addig a postások, mind máig, valóságos mostoha gyermekei az államnak. Ezt tudja és elismeri az Állami Tisztviselők Országos Egyesülete is, a mely a márciusi közgyűlésből kiadott emlékiratában különösen fölhipta a törvényhozás és a kormány figyelmét a postások mostoha helyzetére. Maga a nagyközönség bizonyára őszint rokonérzéssel kíséri a postásoknak most megindított mozgalmát s kívánja, hogy sikert arasson, mert éppen a postások azok, a kik a nagyközönség érdekeit legközvetlenebbül szolgálják.

* **Személyzetiek.** *Okolicsányi József* szegedi m. kir. dohánygyári aligazgató, a pápai dohánygyárhoz igazgatóvá lett kinevezve. Dohánygyári aligazgatók lettek: *Green Jenő* és *Ernst Sándor* gyártási osztályvezetők, előbbi az óbudai, utóbbi a szegedi m. kir. dohánygyárnál. — *Major Tibor*, a szabadalmi hivatal bírása, ministeri tanácsossá lett kinevezve. Ballai Lajos dr. ministeri tanácsos, a szabadalmi hivatal elnöke, e napokban közölte az új ministeri tanácsossal a kitüntetését.

* **A pénzügyigazgatás köréből.** *Rády Andor* dr. kir. tanácsos, győri pénzügyigazgató, az elmúlt héten foglalta el új hivatalát. A tisztviselőkar Kenézy Csátár pénzügyi tanácsos vezetése alatt tisztelgett nála. Rády Andor válaszában kijelentette, hogy tisztviselőivel szemben mindenkor pártatlan igazsággal lesz; minden jogos és méltányos kívánságokat teljesíteni igyekeznek.

* **A bányászat köréből.** *Szabó Albert* m. kir. bányafőmérnök, kineveztetett bányatanácsossá és a marosújvári m. kir. főbányahivatal főnökévé. Ha valaha kinevezés örömet okozott a tisztviselők körében, úgy a Szabó Albert előléptetése és érdemeinek elismerése igazán őszinte örömet okozott. Szabó Albert már régen rászolgált arra, a mit most végre elért. Örömmel üdvözljük igaz szívvel, meleg barátsággal.

* **A számvevőségek köréből.** Említettük lapunk legutóbbi számában, hogy *Pók Géza* pénzügyi számtanácsos tiszteletére közös vacsorát rendeztek tisztársai. Most pótlólag közölhetjük, hogy ezen a banketten az első felköszöntőt a számvevőség részéről *Tóth Ödön* pénzügyi számtiszt mondotta. Beniske Imre pénzügyi titkár a pénzügyigazgatóság részéről köszöntötte föl Pók Gézát, mint a számvevőség kiemelkedő, intézni tudó alakját. Majd Létay László adótárnok emelkedett szólásra, illusztrálva azt, hogy az ünnepelt a kinevezést szorgalmával és tudásával, tehát nem rokoni vagy családi összeköttetés révén szerzett

protekcio útján érte el. Meskó Ödön városi tanácsnok, Temesvár városnak 33 év óta kiváló polgárát üdvözölte az új számtanácsosban. Felköszöntöket mondottak még Barcza Dezső pénzügyi számellenőr és Margineantiu Titusz pénzügyi tanácsos, számvevőségi főnök. — *Emödi Géza* pénzügyi számvizsgáló, a körmöcbányai m. kir. pénzverő és fémbevéltő hivatal mellé rendelt számvevőség főnöke, folyó hó 13-án ünnepelheti állami szolgálatba lépésének harmincadik évfordulóját. Hogy a számvevőségi szakmakörben mily nehezen jutnak tisztviselőtársaink előre, az Emödi példája mutatja leginkább. Ötvennégy éves letére és 30 évi szolgálat után, dacára annak, hogy egy számvevőség élén áll, annyira jutott, hogy a számtanácsosságot sem tudta elérni. A jubilans született 1854-ben Tiszolcon. 1878-ban lett Selmechányára számsegédtiszté kinevezve. 1886-ban saját kérelmére Körmöcbányára lett áthelyezve. Ugyanitt számvevőségi főnöki megbízatást 1898-ban nyert. — *Adorján Marcell* lugosi pénzügyi számellenőr, átvette a *«Lugosi Hírlap»* szerkesztését. Ez a lap hetenként kétszer jelenik meg. A pénzügyi számvevőségi tisztviselők közül többen foglalkoznak ez idő szerint hírlapírással. Így Szászvároson *Mallász Gusztáv* járási számvevő, Turócszentmártonban pedig *Dugovics Titusz* pénzügyi számvizsgáló szerkeszt politikai lapot.

* **A m. kir. adóhivatalok köréből.** *Fercsik Ferenc*, bonyhádi m. kir. adótárnok, f. hó 15-én ünnepelheti szolgálatának harmincötödik esztendejét. Csendben, zaj nélkül, de hasznos munkásságban élt 62 évet, szeretve kartársaitól és tisztelve a társadalomban. — *Romkay Nándor* nagyszebeni m. kir. adótárnok mult hó 22-én töltötte be állami szolgálatának 30-ik évét. Ez alkalommal a nagyszebeni m. kir. adóhivatal tisztikara nevében Szóts Zoltán m. kir. adóhivatali ellenőr üdvözölte a jubilánst, mire Romkay Nándor meghatóttan mondott köszönetet a tisztikarnak. A jubilans kívánságára, minden más ünnepelés elmaradt. — Az ungvári m. kir. adóhivatal tisztviselői levelet intéztek a kerület országgyűlési képviselőjéhez, a melyben kérik, hasson oda, hogy az adóhivatali tisztviselők által a képviselőházhoz benyújtott memorandum már az 1908. évi állami költségvetés tárgyalása során figyelembe vétessék. Mi ugyan ezt a levelet sem nem kaptuk, sem nem láttuk, mert az hozzánk beküldve nem lett. De mint olyan tény, a mely az adóhivatali tisztviselőket bizonyára érdekeli, mi is felemlítjük.

* **A földmivelési ministerium tisztikara** abból az alkalomból, hogy Darányi Ignác minister hivatali működésének tízéves évfordulóját éri el, felsőbb iskolai tanulók részére ösztöndíj-alapot óhajt létesíteni. A minister erről az akcióról értesülvén, hálás köszönetét fejeztette ki a tisztikarnak az ekképen megnyilatkozott ragaszkodásért, azonban arra kérte a tisztikart, hogy következetesen elfoglalt elvi álláspontjára való tekintettel, mondjanak le szándékukról.

* **Nyugdíjazások.** Nyugdíjba léptek: *Gyulányi Lajos* igazságügyministeri tanácsos, *Podhorányi Gyula* dr. kir. curiai bíró, *Jakobovics József* kir. ítélőtáblai bírói címmel és jelleggel felruházott balassagyarmati kir. törvényszéki bíró, *Makk József* nagybecskereki kir. törvényszéki bíró, *Matuska Péter* galántai kir. járásbíró, *Balázs András* csikszeredai kir. törvényszéki irodaigazgató, *Moskovszky Lajos* sátoraljai helyi kir. törvényszéki, *Komp Mihály* szombat-helyi, *Krausz Samu* kulai, *Kugler Nándor* Nánthán bajai kir. járásbírói irnokok. Nyugdíjaztattak: *Sajatovics József* posta- és távirófelügyelő, *Mertz Károly* posta- és táviró-főtiszt. — *Stépan Miksa* m. kir. főbányatanácsos, a marosújvári főbányahivatal főnöke, állandó nyugalomba lett helyezve. Helye már be is van töltve eddigi helyettese által.

* **Halálozások.** *Rehner Frigyes* nagyszebeni m. kir. adótiszt, hosszu és kinos szenvedés után, munkás életének 30-ik, hasznos szolgálatának 12-ik évében jobblétre szenderült. A nagyszebeni adóhivatal tisztikara külön gyászjelentést adott ki és koszorut tett a ravatalra. A kartársak nevében Szóts Zoltán adóhivatali ellenőr mondott beszédet. — *Kende Ferenc* nyug. pénzügyi titkár, hosszas szenvedés után, 52 éves korában, Budapesten.

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos: **Csikvári Jákó.**
(Lakás: Maglód, Pestmegye.)

Franklin-Társulat nyomdája. (Budapest IV., Egyetem-utca 4. sz.)